

Proletarci! V vsaki vasi, v vsakem trgu in selu morate ustanoviti Odbor za „Delo“!

S. Gennari napaden in težko ranjen

Junaštvo fašistov — Dvajset proti Gennariju

Citatelji se gotovo še spominjajo na počelo v predzadnji številki, v katerem smo poročali, da je bil ravnatelj «Lavoratorja» s. Edoardo Gennari obsojen na 15 mesecev zapora v procesu, ki se je vršil pred tržaškim sodiščem na podlagi obtožbe gen. Castagnole radi žaljenja časti strani lista «Lavoratorja». Meščansko sodišče je kaznovalo ravnatelja lista, ki se je upal nastopiti proti vojaškemu poljem, iz občutno zaporni in denarni kaznjo. Obtožbo proti «Lavoratorju» in nje govorju ravnatelju pa ni bilo še končno. In se hujša kazen je čakala s. Gennariju. Hlapco meščanstva dajo mnogo na svobodničast in kaznujejo vsakega, ki dvigni o njih poštenost.

Počasi petek bi se moralata vstati pred ukajšnjim kazenskim sodiščem obravnavati radi žaljenja časti na obtožbo, ki so jo dvojniki «Cavalieri della morte» (41. test, smrtni) iz Benetk proti ravnatelju «Lavoratorja» s. Gennariju. Obravnavata je bila predložena ne neodločljivih raznih razlogov in proti volji žaljitev. Tožitelji so pozvali ravnato tudi veliko število svojih dovravnav-fašistov.

Po končanem sodniškem postopanju se je podal s. Gennari sam domov. Prisred si na Trg degli Studi (pri cerkvi Sv. Antonia starega) so opazili, da mu sledi gruča fašistov. Ne da bi se preveč vznemirjal je s. Gennari nadaljeval svojo pot. Ra je prišel, ravno pred papirnicijo Stokel in Debarba v ulici Cavane, ga je obkrožila dvajsetorica fašistov in ga zacepla prepetati s palicami in pestimi. Stisnjeni od vseh strani in brez kakih možnosti za obrambo, ker nebovorjen, se je s. Gennari branil kakor je mogel. Naenkrat zatusi bolečino v spodnjem delu telesa. Ta krat so fašisti že izginili kakor kafra. Nekateri so se poskrili v bližnjih hišah, drugi so zboleli.

Po minut zatem je opozorila neka oseba karabinjerskega maršala Bonata, ki se je takrat nahajal v bližnji restavraciji, da je bil prof. Gennari zaboden od fašistov. Ta oseba je moralata biti dobro informirana o celem dogodku, ker je vedela, da je s. Gennari zaboden, se prej, ne go je on samčil kakko rano.

Maršal Bonato je tekot s dvema karabinjeroma nalice mesta, kjer je našel naslega sodruga v papirnicu Stokel. Tu je bil že tudi vit. Falcone s komisariata v ul. Savoia, katerega je pozval sestru neki agent v čiliju, ki je prisostvoval dogodku, ni pa smatral za potreben, da bi se ureseval.

Ker se je s. Gennari čutil vedno slabš, je prosil, da se ga spremja donav. Dom je s. Gennari zapazil, da ima raz-

Narod nji več v nevarnosti

Slovenska klerikalna in edinjska gospoda so med sabo prepričala. Tudi pri italijanskem negdelskih strankah je slova na rakom življenj. Budno. Ni še dolgo kar smo citali v slovenskih kakov v italijanskih demokratičnih listih, da je narod nad vse. Volitve, državoborške in občinske, so menda bile, če se ne motimo, velik strah pred bujnim proletarskim gibanjem. Narod je bil v nevarnosti in poleg njega tudi nekateri poslanski sedži. Zato je bilo treba obvarovati narod. Banke, sampanje, objemi, poljubi in solze. Prišle so volitve, zmagali so gospodje klerikalci, edinjski nacionalci in drugi v bratškem občinju v narod je bil... rošen. Žakaj ni mogoče rešiti vsake stvari na takem lep način in s tako malimi sredstvi kakor naroda?

Sedaj pa volitev je in reakcija potlačila nekdajno bujno proletarsko gibanje. Čisto naravno torej, da ni narod več v nobeni nevarnosti. Če pa narod ni v nevarnosti si lahko pravljijo njegovi branitelji prete med seboj. V Rimu se prepirajo radi novega ministra v se prekajo ali je bilo prav ali ne da so pustili fašizmu, da je tako zrastel. Slovenski klerikalci in edinjski se pa prepirajo, ker ne vedo čigava je «Goriška Straža». Laj naj se gospoda med sabo prepričajo. Prav lepo je to od nje. Naj se zavabi, dokler ne bo spet narod v nevarnosti. Ker bo kmalu. In tedaj bomo imeli zoper pojedine, sampanje, objeme, pojube in solze in vse to zaradi globoka ljubljene do naroda, do onega dobrega naroda, ki verjamemo v komedije in ki se pusti izkorisciti.

Gospode ljubljivo svoj narod skoravno tako in iz enakih razlogov, kakor kmet svojo domačo živino. Če se pa zivnosti spuna je pa ubijejo, če da ni za nobeno rabo.

NAROČNIKI Dolžnost naročnikov, ki jim je poteka naročina je, da noma doma poravnajo začelo način, sicer jim list ustavimo.

ce je sijalo in vse je bilo gospozko in veselo.

Anka se je napravila na cesto. Hodila je vse križen; nekoliko lena je bila, sladko utrujena; — to je bilo zaradi torte. Stopila je v zlatarnico, da bi si kupila rabe, prave zlate uhafe ... in zlato zapestnic ... in zlato brošo. Tam je stal prodajalec, starik, čemeren človek s kosec brado in srepični očmi; Anka si ga skoro ni upala prati.

«Kaj bi rada gospodična?» jo je prasal s stadiščem glasom. — Anka se je spomnila na bele pene, ki so bile v torti in ki so se vlekle kakor testo — ter ji pogledal naravnost v oči.

«Zlato brošo», je odgovorila Anka.

Prodajalec se je nasmehnil ter je počel prednjo cel prednjo broš.

Anka je izbirala in vse so ji bile po-godi.

«Koliko pa stane ta zlata broša?»

Dva polzvezna golobčka sta stala na poslanični večiji ter sta se priklanjala drugemu.

«Stiri krone» je odgovoril prodajalec in se je spomnili pod črnimi briki.

Anka je plačala stiri krone, ker je bil prodajalec tako čemeren. Namenila se je, da kupi pozneje, za Binkosti ... da, za Binkosti zapestnic in uhanje in še druge reči. Brošo pa je spravila v škatlico.

Prodajalec je stopil na prag in je glo-dal za njo. Stopala je hitro, z drobnimi

Poštne pristojbine

Kar je še velika večina proletarjev, ki je poznal večjavnih poštne pristojbine in ima mnogo neprilike s pošto radi neuvozjanja predpisov za točno frankiranje poštne pošiljave opozarjam na poštne pristojbine, ki so sedaj v veljavi:

ZA TUZEMSTVO: — Pisma in zapestke: skupaj 15 (in ne 20) gr. ali ulomek 40 centov: navadne dopisnice 25 cent; dopisnice s sliko z ne več kot 5 običajnimi besedami 15 cent; dopisnice s sliko s samim datumom in podpisom 5 cent.

ZA INOZEMSTVO (razen določenih držav): — Pisma in zapestke: za prvih 20 gr. 80 cent; za vsakih nadaljnih 20 gr. 40 cent; navadne dopisnice 50 cent; dopisnice s sliko s samim podpisom 15 cent.

ZA AUSTRIJO, OGRSKO, ČEŠKOŠLOVAKIJO in RUMUNIJO: vsejajo posebne določbe. Pisma in zapestke za vsakih 20 gr. 30 cent; za vsakih nadaljnih 20 gr. 20 cent; navadne dopisnice 40 cent; dopisnice s sliko s samim podpisom 15 cent.

ZA POŠTNE BROJAVINE in UPRAVE razglasila: — dopisnice, ilustrirane (s sliko na vsake in oblike, ki niso neodpisljive).

Univerzitetna zveza

MA. SPOROCILA IN DRUGE

VE, KI SE TICEJO DEŽELNE

KOMUNISTISCHE ZVEZE NAJ SE NADALJUJU: UREDNISTVO »IL LAVORATORES«, TRST, VIA MAJOLICA 10-12.

POZIVAMO VSE KOMUNISTISCHE SEČKE, DA NAM POSLJEJO NEMUDOMA SVOJE TOČNE NASLOVE, NA KATERE ŽELIMO IMETI DOPISE OD DEŽELNE ZVEZE.

TAJNIŠTVO

Tajni sklad „Dela“

Božeglav, Lokev	L.	5.
Stefan Skok, Cepovan	"	2.50
Nabral na bloki Anton	"	
Prešak, Vojslica	"	10.
Isti za koledarice	"	
N. N.	"	5.

Skupaj L. 32.50

Prej izkazanih 19.19.65

Vsega skupaj L. 19.232.15

Za rusko deco

Nabranje v Idriji in sicer so

dodal: rudarji v Jozefi Jamni L.

23.170; v spodnjem Jamni L.

15.; gorjenja Jama L. 16.205;

gralnica L. 124.60; stavbene od-

delki L. 7.45; zbiralnica L.

1.230; sedanjci iz spodnje Idrije

L. 60.; uslužbenici gospodarske

organizacije L. 40.; skupno L. 873.40

Potom sodruga Ljudmila Ka-

nić, Sv. Martin na Krasu, se je

nabralo:

Vrh Sv. Mihaela, B. Devetak,

A. Cotič, J. Černič, F. Černič,

F. Grill, J. Devetak in Anton C-

tic po L. 5; P. Devetak,

J. Cotič po L. 4; F. Č.

M. Cotič, I. Cotič, F. Č.

D. Grill, F. Devetak, K.

P. Černič, I. Grill, Stefan Č.

J. Devetak, I. Devetak, K.

K. Devetak, K. Černič, F. Černič,

J. Visintin, R. Pecarini in R.

Kranc po L. 2; J. Devetak, J.

Cotič, A. Visintin, F. Černič, L.

Jurek, J. Devetak, A. Cotič, J.

Devetak po L. 1; skupno 88.

Gradišče po L. 10; M. Montagnacco

po L. 5; Carlovci L. 5; skupno 25.

Vsega skupaj L. 986.40

Par zanimivosti o vremenu

Clovek si je že zdavnaj prizadeval iz-slediti naravne zakone, po katerih se urejajo vreme. Nastala je veda, premenovalo ali meteorologija, ki nam daje precej zanesljivo podlago za napovedovanje vremena. Ampak izkušnje te vede so dostopne le večinom; laik si jih težko pridobi, osibito se zategadel, ker mu manjka za opazovanje potrebnih priprav in podatkov. Se težje pa je vremensko napovedovanje poklicanih strokovnjakov hitro razširiti med one sloje, ki se naj žijo okoristijo, to je predvsem med kmetsko ljudstvo. Ker je kmetovalčev delo zelo odvisno od vremena, zato bi bilo največje važnosti, če bi zvezel kmetovanje pravčasno in vremenu, kar bo vsaj v prihodnjih 24 urah. Meteorologične opazovalnice pa nameri lahko povедi, kakšno vreme smemo pričakovati, toda to opazovalnice se nahajajo le v velikih mestih in več kot 48 ur naprej tudi meteorologija postaja ne more napovedati zanesljivosti.

Zato bi bilo dobro najbolje, če bi si v tem vsakem, ki bo bila načrta, načrtovali točno vreme.

Začet je veden, da pomenuje smrtonosno obsoho.

Abi ravno to je vzbudilo v drugem, že čisto mladom gardistu novo misel, kakšna se pri vsakem, ki to bere, lahko razvije.

In v tem vsejtem stanju, pri katerem čutimo: Zdaj ali pa nikoli!

in silni jezi, v neki vrsti svetovnozgodovinske občutke te scene, ki zavplja Napoleonon:

«Vsakdo je vedel, da pomeni to smrtno obsoho.

Abi ravno to je vzbudilo v drugem, že čisto mladom gardistu novo misel, kakšna se pri vsakem, ki to bere, lahko razvije.

In v tem vsejtem stanju, pri katerem čutimo: Zdaj ali pa nikoli!

in silni jezi, v neki vrsti svetovnozgodovinske občutke te scene, ki zavplja Napoleonon:

«Pošči si svojo platon! — in eden ce-

lo: «Tu imas drugo čunjo! ter mu je za-

gnal iz svoje telecenzura košček stra-

zavojnika.

Cesar je začuden pogledal. — «Kaj

naj nemeni to?» je govoril z razburjenim glasom in je vodil svojega konja počasno nazaj.

In v tem času je vodnik, ki je bil znan kot najbrži

meteoreolog, smeril vzdolj napovedi.

Preprosto ljudstvo, ki nimata na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim pogledom, da je napoved vremena.

Preprosto ljudstvo, ki nima na razpolago drugim

Delavska šola

Ekonomski i politički položaj klase određuje njihovu ideologiju

Kao što znamo, sredstva za proizvodnju — čili stupanj razvijenosti tehnike — određuju ekonomsku strukturu društva; a ekonomska struktura određuje socijalno-političku. Prema tome, od razvijenosti tehnike, od savršenstva sredstava za proizvodnju zavisi iz kakvih grupa i klasa je sastavljeno društvo i kakav položaj u njemu zauzima svaka od tih grupa. Sad ćemo pokušati da počakamo kaško psihologiju i ideologiju klase zavisnu od njihovog položaja u društvu (Psihologija je način mišljenja, način kojim posmatramo i prosudjivamo svet, a ideologija je skup naših želja i težnja, koje proizlaze iz psihologije, ili — ravnaju se prema njoj, onako po narodnu, mogli su sve to — psihologiju i ideologiju — zajedno da nazovemo „dušom.“)

Kad već govorimo o tom, odmah treba da spomenemo kako se psihologija i ideologija pojedinih klasa i skupina ne slaže uvek sa interesima istih, iako potpuno zavisne od njihovog položaja ekonomskog i političkog. Položaj nekih skupina je baš takav da one nipošto ne mogu biti načito: Šta je u njihovom interesu, a što opet nije. Otuda je psihologija, pa dalmatinske i ideologija, taj skupina najčešće bila u opreci sa njihovim vlaščinskim interesima, kao i sa napretkom, vođenstvom uopšte. Da nam to bude što jasnije, počemo razmatranje pojedinim skupinama u društvu ne po redu (od proletarijata do kapitalističke klase, ili obratno), već baš sa jednom takom skupinom: počemo sa jednom skupinom kojoj baš ekonomsko-politički položaj ne dozvoljava da bude načito sa vlastitim interesima i zato joj je psihologija i ideologija u opreci sa vlastitim interesima i napretkom čovečanstva. Ta skupina je klase sličnih u srednjih seljaka.

Pogledajmo te patnike što se muže na "svom". Sva duša takog jednog seljaka je na onoj gradići zemlji, koja mu je po milosti božjoj i "gospodkoj" — još nije prodana na bubenj. On se muči kao skot, i opet jedva da mu šta ostane — sve mu odnesu "gospodovi", trgovci, kapitalisti; a kad ga zadesi grad, suša, ili druga neka nesreća, onda ga svojom "spomenicom", to jest zajmom iz isti kapitalisti toliko zaduže — da im posle robuje tekaj. Dabogme da taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna tehnika upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A posto sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi kapital, "gospodov", i da se opire svakoj novotvari. (Čak i u našoj mladoj demokratsko-adevatskoj suparnici možete naći meneđe i dopisima se sela i ovakvi stvari.) Naša gospoda su se uvek rđavu držala prema nama seljacima... i t. d. A, kako stari fratarski prijatelj, tako i mlada demokratkinja, složno udaraju u starinu, da pridobiju seljaka. To nam odicemo — svedoči da je seljak konservativan, to jest drži "starinu" kao pijan plota. Jar buržozi nje stalo ni do starine, ni do novotvari, već do toga da sačuva seljaka u svojim kandzama, i ona nu uvede novu i novu načinu gulenja, a prijeveda mu o starini — jer ga pozajmio.) Dakle kao iskorušeni, seljak mrzi kapital (krupni). Ali, posto je danas kapital nosilac "novotvari", seljak pada u protektivnu obvezu srežo je nov, jer se time baš vezuje za svoj stari položaj, za položaj u kome grca pod igrom krupnog kapitala. I zato podupire kapitalizam, koji u isti mah mrzi.

S druge strane taj seljak je i "posednik", on ima komadicu zemlje koji naziva svojim i na kom ima prava... da se nudi za drugog. Videli smo da je konservativan Ali sad, kad tome "posedišnik" prešlo u komunizaciju, on postaje više nego konservativan — skroz konservativan. Sve njegove težnje su skrenute u tome da poveča svoj imetak, da se spase bude obogaćenjem; sva njegova traga je uperena na svu svoju imetak. Taj seljak nije navuknut na zajednički rad, ne na osnova zajedničkih interesa, on hoće svoj mal svet, svet samo za sebe (kao što se, on je individualista). Pored toga, uznimo u obzir da taj seljak još nikako ne može da makne bez kapitalista i njihovih agenata (trgovčića, advokata, finovnika, popova i druge zveradi slične pasmine); sasvim je zavisan od njih — je rod njih mora da užima sve što mu treba, niti tada nam je jasno, da on nipošto nije za komunikaciju. — I kakva mu je onda ideologija?

Ideologija seljaka klase je skroz anarhistička. Ona se protivi kapitalističkoj ptičici, jer od strada; zato je konservativna i kori svaki napredak. Ta ista klasa seljaka ne može da shvati komunizam, jer je sva zaokupljena brigom oko svojeg stogom vlasništva, i zato je koža rđiva, i često reakcionarna. Zbog poniranja zajedničkih interes, zbog neprivilikosti na zajednički rad, ta klasa ne može da stvari ništa svoje, niti nepravdu da poveća "članak akcije". Ona je stalno u zabuni, sad u borbi protiv kapitalista na strani potlačenih, sad u borbi na strani kapitalista i za očuvanje svojine, — ali uvek pod vodstvom druge klase, pod vodstvom jačeg, i uvek zato da je taj jači progona. Ideologija seljaka klase je pobrana (konfuzna) i varuju je svi oni sto očekuju preporod društva od strane seljaka.

Manje ili više ideologija svih ostalih, sličnoburžozijskih kategorija (t. v. intellektualci, stari trgovci, "samostalni" mali zanatlije, kategorije fizičkih i manuelnih specijalista, i t. d.) je slična. Razlika je u tom što su te kategorije umno aktivnije, pa zauzimaju nešto određenije položaj: jedni se slepo predaju u ruke kapitalista i služe ih bezobzirno, svim silama; drugi se okome protiv kapitalizma svim besom i — posto nisu u stanju da se ugleave ni u koji drugi sistem — opiru se i svakoj drugoj disciplini, postaju anarhisti, žestoki, nesposobni da stvore ista, već samo da ruše, a neki opet padaju u najboljniju sentimentalizaciju, zbuđeni više i od samog seljaka, ali nesposobni i da... umru.

Da predjemo na više određene skupine, a to su feudali, kapitalisti i proletarij. Uzećemo taj red razmatranja, da rečemo red po starosti. Tu su stvarno već mnogo jasnije, ekonomski i politički, jer bila je na primer u Neapelju, u jednoj milijonu moških na osiem milijuna, u skupini od 100.000, i tako dalje.

Feudali poseđeni velikim vlastnikom, neki od njih pali vecuši variat tudi

u kojima su konservativni, a neki — okretnici — prelaze u zemljoposednike industrije, to jest modernim tehničkim sredstvima industrializaciju poljoprivredu; no, mićemo da govorimo o najrazličitijim feudalima, o onim zaostalim a, još uvek mučnim feudalima. — Još u dobna-

ši devet, sto nije tako davnio, feudalci su bili međimocijani klasi — ekonomski i politički. U gospodarstvu je sve služilo njima, kao i u dinasti, sva muka i trud je za njih, sve vlast i sva zavoj u njihovim rukama. Nije ni čudo što se ta klasa smatrale nekom odabranom, plemenitom vrstom, tako da im se već pripisivala plava krv — a ne crvena, kao i u starijim srpskim grbovima. Zaista, to je bila najobrazovanija, zapravo jedina obrazovanija klasa, postoje u svojim rukama držala sva zvanična (časopisna) i državnu upravu, u vojski i t. d. za koju biše nužna kakva takva obrazovanost, sva sredstva za obrazovanje i slobodno vreme (pa otud i potrebu) za bavljenje umetnošću i naukom, iako pogledamo u historiju nauke i umetnosti feudalnog doba, videćemo da je veoma učinkovita i umetnica tog doba, porečajno i učinkovita bogatstvo — roda. Poneti siromuč je mogao da se obrazuje samo da dodvorio nešto imeniku, dokle opet samo da zadovolji onoga i tako bio ponosan. Ali, iši bi ga učinio dovela dote da se postava protiv mlađenja, i interes gospodara, i taj stari nik bi postao prognanik.

Sasvim je razumljivo, što vlastnik svih ostalih ne može da se ostalima, i sa ostalima, budu. Feudalac je sklapao prijateljstvo, i sa feudalac, tako i s rodbinske veze, i zabilježio se samo u društvu feudalaca. Otuda se i razume psihologija feudalaca, koju su uvažavali samo "plemeniti rođaci", a prezirali sve što je "nizak rođak". Ideologija se sastojala u toči da se to stavlja učenja, jer im je takodobro bilo, ciljevi najviši bili su im u sticanju s

(Nastavice se.)

Tragedija nezakonske dece

Sicer so hvalabogu minili časi, kada su naspriči nezakonski deci bilo dovoljeno svako sramoteno in ko so moralni v javnem gospodarstvu sedeti le pri mizi, kamor ni nikdar sedel "postene" clovek, ampak samo konjederec, rabelj ali drug pripadnik "spomenitih" obrti. Pa, še vedno prevladuje naziranje, da pomeni nezakonsku rojstvo madež za date, ki naj bi vse svoje življenje do pozne starosti trpelje na tem madežu in bilo, nekako družbeno manjrevno bitje druge ali, trejetve vrste. Srednjeveški moralisti predškiči in moralčica manjrevnost tiste dobe se vedno ni povsem opravljena in izkorjenjena. Tako so na primer v nemški vasi Gabweiler v Alzacija še leta 1905, torek v sedanjem dobi, zvezcer, redno pogasili vso ulično razsvetljavo za celo uro, v znaku žalosti, ker se je že leta nadrolilo v občini tisto uro nezakonsko deťe! V mnogih mestih Nemčije zavodili za zatidce dece do prevrata niso bili pristopni nezakonski deci! In do leta 1854, je velenje načelnika Reuss zakon, da se moralistička deca tiste skrbajo in nego, ker je treba, češči na nezakonska mati, v četrtem mesecu proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu malog i srednjeg seljaka. A postopek sve te novotvari donosi baš kapitalistička klasa, i one su smrtonosne: taj seljak mora da mrzi "gospodov", da mrzi sve što je kapitalističko i što mu ne da da odahne. Ne treba ni da spominjemo kako moderna upravošćuje tog seljaka: krupni posed, sa svojom jeftinjom hraćom, proizvedenom velikim mašinama na prostu grtu mal